

til en anden By; men en Nedsættelse i Skatterne af Eiendomme, hvis Værdi have lidt en saa indgribende Formindskelse ved en mere eller mindre tvungen Handling fra Statsmagtens Side, en saadan Nedsættelse af Skatten til Staten, forekommer det mig mislikt at erklære for ubegrundet. Jeg havde derfor ikke troet, at den ærede Minister vilde reise en saa bestemt Modstand imod det Forslag, der fremkom ved Sagens 3die Behandling i det andet Thing om en midlertidig Eftergivelse af Bygningsskatten. Den Indvending, som fremkom derimod, og som var hentet fra, at Nedsættelsen vilde kunne komme Andre til Gode end dem, der var Anledning til at komme til Hjælp, vil kunne fjernes, naar Nedsættelsen kun tilstaaes de Bygninger, der endnu eies af de Samme som eiede dem den 16de November 1864, og kun saa længe de eie dem. Jeg tror, at det Forslag, der fremkom i det andet Thing, vilde have faaet Flertallet for sig, naar Ministeren ikke havde viist en saa bestemt Modstand derimod, og et saaledes som antydet, modificeret Forslag turde i alt Fald have god Udsigt til at trænge igjennem, dersom den ærede Minister ikke satte sig saa bestemt imod det.

Men en langt større Betydning end det Punkt, jeg her har berørt, tillægger jeg en Afværgelse af den Ribe Kjøbstad yderligere truende Misere, paa hvilken jeg ved min Forespørgsel i sidste Samling har tilladt mig at henlede Ministerens og Thingets Opmærksomhed. Den Fare, der truer Ribe By fra Anlægget af den sydjydske Jernbane, er saa øiensynlig, at den stadig maa paatrænge sig Byens Indvaanere og fremkalde Andragender fra Byen, der heller ikke ere udeblevne. — At den sydjydske Jernbane, som løber et Par Mil nord for Byen, yderligere vil slyde ind i det Dpland, Byen har beholdt tilbage, idet den Befolkning, der har let Afgang til Banen, vil foretrække Kjørsel og Transport paa Jernbanen til Kolding fremfor en Befordring med Heste til Ribe, som medtager omtrent samme Tid, kan neppe omvistes, jeg har heller ikke hørt Noget med Kjendskab til de stedlige Forhold benegte det. Det Tilfald,

som den høitærede Minister ifjor gav om foreløbige Undersøgelser, er indfriet; men det har ikke ført til, at Forslag om Anlæg af en Sidebane til Ribe er forelagt Rigsdagen; jeg beklager, at den høie Regering har fundet det rigtigst ikke at fremkomme med et saadant Forslag. Det er tidligere bemærket, at Byen ikke venter sig positiv Fordel af en saadan Bane, men det staar klart for den, at den yderligere vil lide Afgang i Dpland, naar den ikke faar Fernvejsforbindelse med Jernbanen. Det er ligeledes tydeligt blevet fremhævet, at netop det samtidige Anlæg af en saadan Forbindelsesbane maa anses for at være af yderste Vigtighed for Kommunen, idet et eller to Aar ere tilstrækkelige til at vende Samfærdselsforholdene til Glæde for Byen. Hvis imidlertid Forbindelsesbanen var en blot og har Sultkurs til Ribe Kjøbstad, vilde mulige Indvendinger derimod og Betæneligheder derved kunne have større Styrke; men det maa dog ikke mislændes, at en saadan Forsængelse af den vestjydske Jernbane har sin Betydning, ikke alene for Ribe Kommune, men ogsaa for Staten, idet den vil tiltrække et betydeligt og saare vigtigt Vandomraade Syd for Byen og inddrage det under Søbjerg Havns Dpland, som Staten maa ønske foreget i enhver Retning, saaledes, at alle de Faktorer, der kunne bringes tilstede, saa hurtig som mulig og ligefra Begyndelsen kunne samvirke til at frembringe alle de Fordele, man venter sig af denne Havn. Idet jeg tillader mig til det høie Thing at anbefale nærværende Lovforslags Fremme har jeg troet ligesom for den ærede Ingenrigsminister paany ved denne Leilighed at burde fremdrage det Supplement til de jydskse Jernbaneanlæg, der har saa overordentlig stor Betydning for den Kjøbstad, som man ved dette Lovforslag tilfigter at komme til Hjælp.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem for Ribe erkjendte, at jeg for mit Bedkommende havde indfriet det Løfte, jeg havde givet om at lade en Linie undersøge, og jeg finder det ikke nødvendigt nu at gaa ind paa, hvorfor denne Sag ikke er kommen videre, end